

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.4.2021
C(2021) 2616 final

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 21.4.2021

om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/565 for så vidt angår integration af bæredygtighedsfaktorer, bæredygtighedsrisici og bæredygtighedspræferencer i visse organisatoriske krav og vilkår for drift for investeringsselskaber

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR DEN DELEGEREDE RETSAKT

Denne forordning indgår i et bredere initiativ, som Kommissionen har taget vedrørende bæredygtig udvikling. Det danner grundlag for en EU-ramme, som sætter bæredygtighedshensyn i centrum for det finansielle system til støtte for omstillingen af Europas økonomi til et grønnere, mere modstandsdygtigt og cirkulært system i overensstemmelse med målene i den **europæiske grønne pagt**¹.

Efter vedtagelsen af **Parisaftalen fra 2016 om klimaændringer** og FN's **2030-dagsorden for bæredygtige udviklingsmål (verdensmålene)** bebudede Kommissionen i **handlingsplanen for finansiering af bæredygtig vækst**², at den agtede at indarbejde bæredygtighed i forbindelse med finansiell rådgivning og at præcisere integrationen af bæredygtighed i de såkaldte tillidsforpligtelser i den sektorspecifikke lovgivning. I meddelelsen om den **europæiske grønne pagt** bekræftes det, at der er behov for langsigtede signaler, således at finansielle midler og kapital rettes mod grønne investeringer, og strandede aktiver undgås. Denne delegerede forordning vil bidrage til dette specifikke mål.

Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565³ supplerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU⁴ (MiFID II) ved yderligere præcisering af bl.a. de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber. Nærværende forordning ændrer delegeret forordning (EU) 2017/565 på to måder:

For det første integrerer den kundernes præferencer med hensyn til bæredygtighed som supplement til egnethedsvurderingen. I henhold til den gældende MiFID II-ramme skal selskaber, som leverer investeringsrådgivning og porteføljeforvaltning, indhente de nødvendige oplysninger om kundernes viden og erfaring på investeringsområdet samt deres tabsevne og målsætninger, herunder kundernes risikotolerance, for at gøre det muligt for selskabet at levere tjenesteydelser og produkter, som er egnede for kunden (egnethedsvurdering). Oplysningerne om kundernes investeringsmål omfatter oplysninger om, hvor længe kunderne ønsker at beholde investeringen, samt de pågældendes risikovilje og risikoprofil og formålet med investeringen. Oplysningerne om investeringsmål vedrører dog generelt finansielle mål, mens der normalt ikke tages højde for kundens andre ikke-finansielle mål, f.eks. bæredygtighedspræferencer. De eksisterende egnethedsvurderinger omfatter generelt ikke spørgsmål vedrørende kundernes bæredygtighedspræferencer, og hovedparten af kunderne rejser ikke selv spørgsmålet om sådanne præferencer. Investeringsselskaberne kan derfor ikke tage mere relevante hensyn til bæredygtighedsfaktorer i udvælgelsesprocessen.

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Den europæiske grønne pagt (COM(2019) 640 final).

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget: Handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst (COM(2018) 97 final).

³ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv (EUT L 87 af 31.3.2017, s. 1).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 (SFDR)⁵ skal et finansielt produkts dokumentation beskrive, hvordan dets erklærede bæredygtighedsniveau eller bæredygtighedsambitioner skal nås eller er nået. Da der ikke er tale om en mærkningsordning, kan der beskrives forskellige bæredygtighedsrelaterede ambitioner. Mens de finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 9 i SFDR, skal forfølge målet om bæredygtige investeringer uden væsentlig skade, jf. definitionen i artikel 2, nr. 17), i SFDR, kan finansielle produkter, der er omfattet af artikel 8 i SFDR, integrere forskellige strategier, og det gælder også dem, der måske mangler bæredygtighedsrelateret væsentlighed, på trods af at de hævder at være miljømæssigt, socialt og ledelsesmæssigt (ESG) orienteret, orienteret mod socialt ansvarlige investeringer (SRI) eller bæredygtighedsorienteret. I betragtning af dette og i betragtning af de forskellige produktområder, som MiFID II, SFDR⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852⁷ (klassificeringsforordningen) omfatter, sikrer dette udkast til forordning, at finansielle instrumenter, der har en vis grad af bæredygtighedsrelateret væsentlighed, kan anbefales til de kunder eller potentielle kunder, der udtrykker klare bæredygtighedspræferencer. Bæredygtighedspræferencer omfatter derfor finansielle instrumenter, der enten investeres, i det mindste i et vist omfang, i aktiviteter, der er i overensstemmelse med aktiviteter i henhold til klassificeringsforordningen, eller i bæredygtige investeringer som defineret i artikel 2, nr. 17), i SFDR, som også omfatter aktiviteter, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, eller som tager hensyn til investeringers negative eksterne virkninger for miljøet eller samfundet med hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtigheden. Reglerne om bæredygtighedspræferencer støtter og styrker politikmålsætningen om at mindske forekomsten af grønvaskning og salg på tvivlsomt grundlag og fremme det finansielle systems omstilling, således at det reelt støtter virksomhederne i deres omstilling hen imod bæredygtighed, og om fortsat at støtte virksomheder, der allerede er bæredygtige.

Reglerne om bæredygtighedspræferencer sikrer overensstemmelse med SFDR og klassificeringsforordningen og styrker i betydelig grad effektiviteten af bæredygtighedsrelaterede oplysninger i henhold til disse forordninger. Klassificeringsforordningen kræver offentliggørelse af, i hvilket omfang investeringerne er tilpasset EU-klassificeringen.

For at lette de interne processer og navnlig udarbejdelsen af anbefalinger til kunder eller potentielle kunder på grundlag af en forudgående analyse af finansielle instrumenter kan investeringsselskaber, med hensyn til de operationelle aspekter, rangordne finansielle instrumenter på forhånd og gruppere finansielle instrumenter ud fra den andel, der investeres i økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige, andelen af bæredygtige investeringer eller hensyntagen til de vigtigste negative indvirkninger, såsom kategorier af vigtigste negative indvirkninger, typer af forpligtelser og kvalitative eller kvantitative indikatorer. Eftersom investeringer, der gennemføres med finansielle instrumenter, kan have forskellige vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, bør investeringsselskaber over for kunderne eller potentielle kunder

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

forklare, at de elementer, der viser, at der tages hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, kan være relevante for diverse miljømæssige, sociale, arbejdstagerrelaterede eller ledelsesmæssige spørgsmål, bør gøre det muligt at vise disse overvejelser og vise den respektive forpligtelse til at imødegå de vigtigste negative indvirkninger over tid og kan være repræsenteret af kvalitative eller kvantitative indikatorer, herunder, men ikke begrænset til dem, der er i overensstemmelse med SFDR.

For det andet integrerer denne forordning bæredygtighedsrisici i de organisatoriske krav. Afsnittet om bæredygtighedsrisikoen er baseret på en endelig rapport om teknisk rådgivning⁸ fra Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA). I den tekniske rådgivning konkluderes det, at der er behov for yderligere præciseringer med hensyn til integrationen af bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer i delegeret forordning (EU) 2017/565 og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593⁹, og der peges på specifikke bestemmelser i denne henseende.

Denne forordning og andre sektorspecifikke delegerede retsakter, der tilpasser bestemmelserne om tillidsforpligtelser, og som blev vedtaget parallelt hermed, styrker også **SFDR, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089¹⁰ og klassificeringsforordningen**. Nævnte bestemmelser integrerer bæredygtighedshensyn i investerings-, rådgivnings- og oplysningsprocesserne på en ensartet måde på tværs af sektorer. De forankrer miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige hensyn (bæredygtighed) i kernen i det finansielle system for at hjælpe med til at omdanne Europas økonomi til et grønnere, kulstoffattigt, mere modstandsdygtigt, ressourceeffektivt og cirkulært system.

Denne forordning er baseret på beføjelsen i artikel 16, artikel 24, stk. 13, og artikel 25, stk. 8, i MiFID II.

2. HØRINGER FORUD FOR RETSAKTENS VEDTAGELSE

I december 2016 nedsatte Kommissionen en ekspertgruppe på højt plan om bæredygtig finansiering (HLEG) med det formål at medvirke til at udforme en EU-strategi for bæredygtig finansiering gennem henstillinger. HLEG offentliggjorde en foreløbig rapport om "Finansiering af en bæredygtig europæisk økonomi" i midten af juli 2017 og fremlagde sin endelige rapport ved et arrangement for interessenter den 18. juli 2017 efterfulgt af en spørgeskemabaseret høring.

En tilbagemelding, der blev offentliggjort sammen med HLEG's endelige rapport om "Finansiering af en bæredygtig europæisk økonomi" den 31. januar 2018, indeholder en sammenfatning af respondenternes svar. I sin endelige rapport anbefaler HLEG, at der stilles krav om, at investeringsrådgivere rutinemæssigt som led i den finansielle rådgivning forholder sig om og derefter tager hensyn til detailinvestorers præferencer i forhold til deres investeringers bæredygtighed. Den anbefalede også at drøfte styringen af langsigtede og bæredygtighedsrisici.

⁸ Final report on integrating sustainability risks and factors in the MIFID II (ESMA35-43-1737).

⁹ Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2017/593 af 7. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår beskyttelse af kunders finansielle instrumenter og midler, produktstyringsforpligtelser og de regler, der finder anvendelse på levering eller modtagelse af gebyrer, provisioner eller andre penge- eller naturalieydelser (EUT L 87 af 31.3.2017, s. 500).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2089 af 27. november 2019 om ændring af forordning (EU) 2016/1011, for så vidt angår EU-benchmarks for klimaovergangen, Paristilpassede EU-benchmarks og bæredygtighedsrelaterede oplysninger om benchmarks (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 17).

I marts 2018 udsendte Kommissionen et målrettet spørgeskema om integration af miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige overvejelser i egnethedsvurderingen. Høringen viste, at kun et mindretal af kunderne er proaktive og rejser spørgsmål om bæredygtighedsfaktorer i rådgivningsprocessen. Nogle af årsagerne hertil er, at: i) de tilgængelige oplysninger om bæredygtighedsrelaterede finansielle instrumenter ikke er gennemsigtige, ii) risikoen for "grønvaskning" i den eksisterende dokumentation er stor, og iii) der mangler læring om indvirkningen på risiko og resultater. Det forekommer kun i sjældne tilfælde, at kunder systematisk rejser spørgsmål om bæredygtighedsfaktorer i rådgivningsprocessen.

Desuden blev udkastet til delegeret forordning om ændring af egnethedsvurderingen offentliggjort med henblik på tilbagemeldinger i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering i perioden mellem den 24. maj og den 21. juni 2018. Kommissionen modtog 51 svar vedrørende denne delegerede forordning om ændring af forordning (EU) 2017/565. Interessenter fra forskellige baggrunde (f.eks. NGO'er, organisationer for den finansielle sektor og offentlige organer)¹¹ kommenterede forskellige aspekter af denne delegerede forordning. Selv om der generelt var stærk opbakning til at øge fokus på ikke-finansielle mål inden for investeringsprocessen, var nogle interessenter tilbageholdende med at ændre deres processer, som de for nyligt har gennemført på grundlag af MiFID II. Som beskrevet ovenfor er Kommissionen ikke bare overbevist om, at det haster med at gå videre med dagsordenen for bæredygtig finansiering, men er også af den opfattelse, at den nyligt indførte henvisning til SFDR og den foreslåede tidsplan for anvendelsen af denne delegerede retsakt (12 måneder efter ikrafttrædelsen) giver tilstrækkelig fleksibilitet.

Med hensyn til nogle af målene i egnethedsvurderingsprocessen inkluderede Kommissionen visse ændringer for at muliggøre den nødvendige sondring mellem investeringsmål på den ene side og bæredygtighedspræferencer på den anden side. Denne differentiering er vigtig for at undgå salg på tvivlsomt grundlag. Bæredygtighedsfaktorer bør ikke gå forud for en kundes personlige investeringsmål. Bæredygtighedspræferencer bør først behandles som led i egnethedsprocessen, når kundens investeringsmål er blevet identificeret. Formålet med bestemmelserne om bæredygtighedspræferencer er at øge potentielle kunders eller kunders bevidsthed om tilgængeligheden af finansielle instrumenter med bæredygtighedsambitioner. I betragtning af reglerne om bæredygtighedspræferencer vil det ikke være nødvendigt at tilpasse finansielle instrumenter med forskellige bæredygtighedsrelaterede ambitionsniveauer. Sådanne finansielle instrumenter vil enten drage fordel af ordningen med bæredygtighedspræferencer eller fortsat være anbefalede, men ikke som finansielle instrumenter, der opfylder kundens eller den potentielle kundes bæredygtighedspræferencer som defineret i denne forordning. Bæredygtighedsfaktorerne for de finansielle instrumenter bør, med hensyn til de operationelle aspekter, præsenteres på en gennemsigtig måde, der gør det muligt for investeringsselskaber at gå i dialog med kunder eller potentielle kunder med henblik på at opnå en tilstrækkelig detaljeret forståelse af kundernes individuelle bæredygtighedspræferencer. For at undgå kurtagerytteri (churning) bør investeringsselskaber for så vidt angår eksisterende kunder, for hvem der allerede er foretaget en egnethedsvurdering, have mulighed for at identificere kundens individuelle bæredygtighedspræferencer ved den næste regelmæssige ajourføring af den eksisterende egnethedsvurdering.

Bestemmelserne om bæredygtighedspræferencer styrker anvendelsen af EU-klassificeringen for bæredygtige aktiviteter, dvs. økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt

¹¹ De modtagne tilbagemeldinger er offentliggjort på: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/initiatives/ares-2018-2681500/feedback_en

bæredygtige i henhold til artikel 3 i klassificeringsforordningen, og gennemførelse af bæredygtige investeringer som defineret i artikel 2, nr. 17), i SFDR, og omfatter også investeringer i ovennævnte økonomiske aktiviteter, der kan betegnes som miljømæssigt bæredygtige. Reglerne tilskynder også til anbefaling af finansielle instrumenter, der tager hensyn til og reducerer væsentlige negative eksterne virkninger som følge af disse investeringer, dvs. de vigtigste negative indvirkninger.

Kommissionen anmodede ESMA om teknisk rådgivning om mulige ændringer af de delegerede retsakter, der skal vedtages i henhold til MiFID II, med hensyn til integration af bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer i forbindelse med organisatoriske krav, vilkår for drift, risikostyring og målgruppevurdering.

Den 30. april 2019 offentliggjorde ESMA sin endelige rapport om integration af bæredygtighedsrisici og -faktorer i MiFID II. I forbindelse med rådgivningen var der taget højde for de synspunkter, som interessenterne havde givet udtryk for under den offentlige høring i perioden mellem den 19. december 2018 og den 19. februar 2019. Den omfatter en cost-benefit-analyse. Desuden gennemførte ESMA en åben offentlig høring den 4. februar 2019 for at indsamle yderligere tilbagemeldinger. ESMA's interessentgruppe for værdipapirer og markeder blev også hørt.

I overensstemmelse med principperne om bedre regulering blev dette udkast til forslag offentliggjort med henblik på endnu en høring fra den 8. juni 2020 til den 6. juli 2020. Efter behørig overvejelse af tilbagemeldingerne blev der foretaget yderligere ændringer i teksten.

Denne rapport omhandler integration af bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer i investeringsselskabers organisatoriske krav og produktstyrings- og tilsynsstrukturer. Anbefalingerne om organisatoriske krav, der er udarbejdet af ESMA, som har gennemført en offentlig høring herom, er blevet indarbejdet i denne delegerede forordning.

3. JURIDISKE ASPEKTER AF DEN DELEGEREDE RETSAKT

Retsgrundlaget for denne forordning findes i artikel 16, stk. 12, artikel 24, stk. 13, og artikel 25, stk. 8, i direktiv 2014/65/EU.

Nærværende forordning omfatter følgende ændringer af forordning (EU) 2017/565:

Artikel 1 tager sigte på at præcisere, at investeringsselskaber, som yder finansiell rådgivning og porteføljeforvaltning, bør være forpligtet til at foretage en vurdering af deres kunders eller potentielle kunders bæredygtighedspræferencer. Disse investeringsselskaber bør tage hensyn til disse bæredygtighedspræferencer i forbindelse med udvælgelsen af de finansielle instrumenter, som anbefales over for disse kunder. Tre kategorier af finansielle instrumenter bør være en integreret del af bæredygtighedspræferencerne, nemlig finansielle instrumenter, der forfølger en minimumsandel af bæredygtige investeringer i økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til artikel 3 i klassificeringsforordningen, eller finansielle instrumenter, der forfølger en minimumsandel af bæredygtige investeringer som defineret i artikel 2, nr. 17), i SFDR, hvor minimumsandelen fastsættes af kunden eller den potentielle kunde. Den tredje kategori af finansielle instrumenter, der kan komme i betragtning i forbindelse med individuelle bæredygtighedspræferencer, er finansielle instrumenter, der tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, hvor elementer, der viser, at der tages hensyn hertil, bestemmes af kunden eller den potentielle kunde.

Da de produktområder, som på den ene side MiFID II og på den anden side SFDR og klassificeringsforordningen omfatter, er forskellige, er bæredygtighedspræferencerne ikke begrænset til finansielle produkter i SFDR's og klassificeringsforordningens forstand, men er i

stedet baseret på forordningernes bæredygtighedsrelaterede begreber. Dette giver investeringsselskaber mulighed for at anbefale ikke blot investeringsfonde, men også andre relevante finansielle instrumenter.

Eksempelvis vil "finansielle instrumenter, der forfølger en minimumsandel af bæredygtige investeringer" altid omfatte de finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 9 i SFDR, og de finansielle produkter, der er omhandlet i artikel 8 i SFDR, forudsat at sådanne finansielle produkter, i det mindste i et vist omfang, forfølger bæredygtige investeringer. Dette minimum bestemmes af kunder eller potentielle kunder, og reglerne om bæredygtighedspræference tager således fuldt ud hensyn til deres bæredygtighedsrelaterede ambitioner. Andre eksempler omfatter finansielle instrumenter med miljømæssige eller sociale karakteristika, der bl.a. er baseret på en udelukkelsesstrategi, og som kan falde ind under bæredygtighedspræferencer, forudsat at de, i det mindste i et vist omfang, forfølger bæredygtige investeringer, eller de dokumenterer, at de vigtigste negative indvirkninger tages i betragtning og adresseres eller afbødes, i overensstemmelse med minimumsantallet af investeringsandele eller -elementer, der viser, at der tages hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer som fastsat af kunden eller den potentielle kunde. Det betyder også, at finansielle instrumenter, der fremmer miljømæssige eller sociale karakteristika uden en andel af bæredygtige investeringer eller uden en andel af investeringer i aktiviteter, der er i overensstemmelse med klassificeringssystemet, eller som ikke tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger, ikke vil kunne anbefales til kunderne eller de potentielle kunder på grundlag af deres individuelle bæredygtighedspræferencer. Sådanne finansielle instrumenter kan dog stadig anbefales inden for egnethedstesten, men ikke som finansielle instrumenter, der opfylder individuelle bæredygtighedspræferencer.

Endvidere stilles der krav om, at investeringsselskaber udarbejder en rapport til kunden med en forklaring om, hvordan anbefalingerne svarer til kundens investeringsmål, risikoprofil, tabsevne og bæredygtighedspræferencer (efterfølgende oplysninger).

Desuden kræves det i artikel 1, at investeringsselskaber tager hensyn til bæredygtighedsrisici, hvad angår enten kvalitet eller kvantitet, når de opfylder de organisatoriske krav og integrerer bæredygtighedsrisici i risikostyringspolitikkerne.

Endelig fastsættes i artikel 2 anvendelsesdatoen for denne forordning, herunder overgangsperioden på 12 måneder.

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) .../...

af 21.4.2021

om ændring af delegeret forordning (EU) 2017/565 for så vidt angår integration af bæredygtighedsfaktorer, bæredygtighedsrisici og bæredygtighedspræferencer i visse organisatoriske krav og vilkår for drift for investeringsselskaber

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU¹², særlig artikel 16, stk. 12, artikel 24, stk. 13, og artikel 25, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Omstilling til en kulstoffattig, mere bæredygtig, ressourceeffektiv og cirkulær økonomi i tråd med målene for bæredygtig udvikling er afgørende for at sikre EU-økonomiens konkurrenceevne på lang sigt. I 2016 indgik Unionen Parisaftalen¹³. I artikel 2, stk. 1, litra c), i Parisaftalen fastsættes målet om at styrke indsatsen mod klimaændringer, bl.a. ved at sikre, at de finansielle strømme fremmer lave drivhusgasemissioner og en klimarobust udvikling.
- (2) I erkendelse af denne udfordring fremlagde Kommissionen den europæiske grønne pagt¹⁴ i december 2019. Den grønne pagt udgør en ny vækststrategi, der sigter mod at omstille Unionen til et retfærdigt og velstående samfund med en moderne, ressourceeffektiv og konkurrencedygtig økonomi, hvor der fra 2050 ikke længere er nogen nettoemissioner af drivhusgasser, og hvor den økonomiske vækst er afkoblet fra ressourceanvendelsen. Dette mål forudsætter, at investorerne får klare signaler med hensyn til deres investeringer, for at undgå strandede aktiver og skaffe bæredygtig finansiering.
- (3) I marts 2018 offentliggjorde Kommissionen sin handlingsplan for finansiering af bæredygtig vækst¹⁵ med en ambitiøs og sammenhængende strategi for bæredygtig finansiering. Et af målene i handlingsplanen er at omlægge kapitalstrømme i retning af bæredygtige investeringer for at opnå en bæredygtig og inklusiv vækst. Den konsekvensanalyse, som ligger til grund for de efterfølgende lovgivningsmæssige initiativer, der blev offentliggjort i maj 2018¹⁶, viste, at det er nødvendigt at præcisere, at investeringsselskaber bør tage hensyn til bæredygtighedsfaktorer som en del af

¹² EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349.

¹³ Rådets afgørelse (EU) 2016/1841 af 5. oktober 2016 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Parisaftalen, der er vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1).

¹⁴ COM(2019) 640 final.

¹⁵ COM(2018) 97 final.

¹⁶ SWD(2018) 264 final.

deres forpligtelser over for kunder og potentielle kunder. Investeringselskaber bør derfor løbende tage hensyn til ikke blot alle relevante finansielle risici, men også alle relevante bæredygtighedsrisici som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088¹⁷, som, hvis de opstår, kunne have faktisk eller potentiel væsentlig negativ indvirkning på værdien af en investering. Kommissionens delegerede forordning (EU) 2017/565 henviser ikke udtrykkeligt til bæredygtighedsrisici. Af denne grund og for at sikre, at de interne procedurer og organisatoriske ordninger følges og gennemføres korrekt, er det nødvendigt at præcisere, at investeringselskabers processer, systemer og interne kontrol bør afspejle bæredygtighedsrisici, og at det er nødvendigt med teknisk kapacitet og viden for at kunne analysere disse risici.

- (4) For at opretholde en høj standard for investorbeskyttelse bør investeringselskaber, når de identificerer, hvilke typer interessekonflikter der kan skade en kundes eller potentiel kundes interesser, medtage de typer interessekonflikter, der stammer fra integrationen af kundens bæredygtighedspræferencer. For så vidt angår eksisterende kunder, for hvem der allerede er foretaget en egnethedsvurdering, bør investeringselskaber have mulighed for at identificere kundens individuelle bæredygtighedspræferencer ved den næste regelmæssige ajourføring af den eksisterende egnethedsvurdering.
- (5) Investeringselskaber, der yder investeringsrådgivning og porteføljeforvaltning, bør kunne anbefale egnede finansielle instrumenter til deres kunder og bør derfor kunne stille spørgsmål til identifikation af en kundes individuelle bæredygtighedspræferencer. I overensstemmelse med et investeringselskabs forpligtelse til at handle i kundernes bedste interesse bør anbefalinger til kunder og potentielle kunder afspejle både de finansielle mål og eventuelle bæredygtighedspræferencer, som disse kunder har givet udtryk for. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at investeringselskaber bør have indført passende ordninger til at sikre, at bæredygtighedsfaktors integration i rådgivningsprocessen og porteføljeforvaltningen ikke fører til salg på tvivlsomt grundlag eller fejlagtige oplysninger om, at finansielle instrumenter eller strategier opfylder bæredygtighedspræferencer, når de ikke gør det. For at undgå en sådan praksis eller fejlagtige oplysninger bør investeringselskaber, der yder investeringsrådgivning, først vurdere en kundes eller en potentiels kundes investeringsmål, tidshorisont og individuelle omstændigheder, før de spørger vedkommende om dennes potentielle bæredygtighedspræferencer.
- (6) Der er hidtil blevet udformet finansielle instrumenter med forskellige grader af bæredygtighedsrelaterede ambitioner. For at sætte kunder eller potentielle kunder i stand til bedre at forstå sådanne forskellige grader af bæredygtighed og træffe kvalificerede investeringsbeslutninger med hensyn til bæredygtighed bør investeringselskaber, der yder investeringsrådgivning og porteføljeforvaltning, forklare forskellen mellem på den ene side finansielle instrumenter, der helt eller delvis forfølger bæredygtige investeringer i økonomiske aktiviteter, der kvalificeres som miljømæssigt bæredygtige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1).

forordning (EU) 2020/852¹⁸, bæredygtige investeringer som defineret i artikel 2, nr. 17), i forordning (EU) 2019/2088 og finansielle instrumenter, der tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, og som kan anbefales som finansielle instrumenter, der opfylder kundens individuelle bæredygtighedspræferencer, og på den anden side andre finansielle instrumenter uden sådanne særlige kendetegn, som ikke bør anbefales til de kunder eller potentielle kunder, der har individuelle bæredygtighedspræferencer.

- (7) Det er nødvendigt at tage hånd om bekymringerne vedrørende "grønvaskning", dvs. navnlig praksis med at opnå en urimelig konkurrencefordel ved at anbefale et finansielt instrument som miljøvenligt eller bæredygtigt, når det finansielle instrument i realiteten ikke opfylder grundlæggende miljømæssige eller andre bæredygtighedsrelaterede standarder. For at forhindre salg på tvivlsomt grundlag og grønvaskning bør investeringsselskaberne ikke anbefale eller beslutte at handle med finansielle instrumenter som værende i overensstemmelse med individuelle bæredygtighedspræferencer, hvis de finansielle instrumenter ikke er i overensstemmelse med disse præferencer. Investeringsselskaberne bør forklare deres kunder eller potentielle kunder årsagerne til, at de ikke gør det, og føre fortegnelser over disse årsager.
- (8) Det er nødvendigt at præcisere, at finansielle instrumenter, der ikke kan komme i betragtning i forbindelse med individuelle bæredygtighedspræferencer, stadig kan anbefales af investeringsselskaber, men ikke som værende i overensstemmelse med individuelle bæredygtighedspræferencer. For at give mulighed for yderligere anbefalinger til kunder eller potentielle kunder, når finansielle instrumenter ikke er i overensstemmelse med en kundes bæredygtighedspræferencer, bør kunden have mulighed for at tilpasse oplysningerne om sine bæredygtighedspræferencer. For at forhindre salg på tvivlsomt grundlag og grønvaskning bør investeringsselskaberne føre registre over kundens beslutning sammen med kundens forklaring til støtte for tilpasningen.
- (9) Delegeret forordning (EU) 2017/565 bør derfor ændres.
- (10) De kompetente myndigheder og investeringsselskaberne bør gives tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye krav i denne forordning. Dens anvendelse bør derfor udskydes —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af delegeret forordning (EU) 2017/565

I delegeret forordning (EU) 2017/565 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 tilføjes som nr. 7), 8) og 9):
 - "7) "bæredygtighedspræferencer": en kundes eller potentiel kundes valg med hensyn til, hvorvidt eller ej og i hvilket omfang et eller flere af følgende finansielle instrumenter skal integreres i vedkommendes investering:

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

- a) et finansielt instrument, for hvilket kunden eller den potentielle kunde bestemmer, at en minimumsandel skal investeres i miljømæssigt bæredygtige investeringer som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852*
 - b) et finansielt instrument, for hvilket kunden eller den potentielle kunde bestemmer, at en minimumsandel skal investeres i bæredygtige investeringer som defineret i artikel 2, nr. 17), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088**
 - c) et finansielt instrument, der tager hensyn til de vigtigste negative indvirkninger på bæredygtighedsfaktorer, hvor kvalitative eller kvantitative elementer, der viser, at der tages hensyn hertil, bestemmes af kunden eller den potentielle kunde
- 8) "bæredygtighedsfaktorer": bæredygtighedsfaktorer som defineret i artikel 2, nr. 24), i forordning (EU) 2019/2088
 - 9) "bæredygtighedsrisici": bæredygtighedsrisici som defineret i artikel 2, nr. 22), i forordning (EU) 2019/2088.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 af 22.6.2020, s. 13).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2088 af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser (EUT L 317 af 9.12.2019, s. 1)."

2) Artikel 21, stk. 1, ændres således:

a) Andet afsnit affattes således:

"I forbindelse med opfyldelsen af kravene i dette stykke skal investeringsselskaber tage hensyn til bæredygtighedsrisici."

b) Følgende afsnit tilføjes:

"I forbindelse med opfyldelsen af kravene i dette stykke skal investeringsselskaber tage hensyn til arten, omfanget og kompleksiteten af selskabets forretninger og arten og bredden af den investeringsservice, der ydes, og af de investeringsaktiviteter, der udføres, i forbindelse med disse forretninger."

3) Artikel 23, stk. 1, litra a), affattes således:

"a) De skal opstille, gennemføre og til stadighed have passende risikostyringspolitikker og –procedurer til at fastslå, hvilke risici der er knyttet til selskabets aktiviteter, processer og systemer, og, hvis det er relevant, fastsætte det risikoniveau, selskabet kan acceptere. Investeringsselskaber skal i den forbindelse tage hensyn til bæredygtighedsrisici."

4) Artikel 33 affattes således:

"Artikel 33

Interessekonflikter, som potentielt skader en kunde (artikel 16, stk. 3, og artikel 23 i direktiv 2014/65/EU)

Investeringselskaber skal med henblik på at identificere de typer interessekonflikter, der opstår i forbindelse med ydelse af investeringsservice og levering af accessoriske tjenesteydelser eller en kombination heraf, og som kan skade en kundes interesser, herunder vedkommendes bæredygtighedspræferencer, ved hjælp af en række minimumskriterier tage hensyn til, om investeringsselskabet eller en relevant person eller en person, der direkte eller indirekte er forbundet med selskabet ved et kontrolforhold, er i en af følgende situationer, uanset om det er en følge af ydelsen af investeringsservice eller leveringen af accessoriske tjenesteydelser eller udførelsen af investeringsaktiviteter eller andet:

- a) det er sandsynligt, at selskabet eller den pågældende person vil kunne opnå en økonomisk gevinst eller undgå et økonomisk tab på bekostning af kunden
- b) selskabet eller den pågældende person har en anden interesse end kunden i resultatet af en tjenesteydelse, der leveres til kunden, eller af en transaktion, der gennemføres på kundens vegne
- c) selskabet eller den pågældende person har et økonomisk eller andet incitament til at sætte en anden kundes eller kundegruppes interesser over kundens interesser
- d) selskabet eller den pågældende person udfører samme type forretninger som kunden
- e) selskabet eller den pågældende person modtager af en anden person end kunden eller vil af en anden person end kunden modtage en tilskyndelse i forbindelse med en tjenesteydelse, der leveres til kunden, i form af monetære eller ikke-monetære fordele eller ydelser."

5) Artikel 52, stk. 3, affattes således:

"3. Investeringselskaberne skal fremlægge en beskrivelse:

- a) af de typer finansielle instrumenter, som er under overvejelse
- b) af udvalget af finansielle instrumenter og, alt efter tjenesteydelsens omfang, leverandørerne opdelt på type instrument
- c) hvor det er relevant, af de bæredygtighedsfaktorer, der tages i betragtning i forbindelse med udvælgelsen af finansielle instrumenter
- d) når der ydes uafhængig rådgivning, af, hvordan den leverede tjenesteydelse opfylder betingelserne for at yde investeringsrådgivning på et uafhængigt grundlag, og hvilke faktorer der tages i betragtning i den udvælgelsesproces, som investeringsselskabet anvender til at anbefale finansielle instrumenter, såsom risici, omkostninger og kompleksitet ved de finansielle instrumenter."

6) Artikel 54 ændres således:

a) Stk. 2, litra a), affattes således:

"a) Den er i overensstemmelse med den pågældende kundes investeringsmål, herunder kundens risikotolerance og eventuelle bæredygtighedspræferencer".

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Oplysninger om kundens eller den potentielle kundes investeringsmål skal, når det er relevant indeholde oplysninger om, hvor længe kunden ønsker at have

investeringen, vedkommendes risikovilje og risikotolerance, formålet med investeringen samt vedkommendes bæredygtighedspræferencer."

c) Stk. 9 affattes således:

"9. Investeringselskaber skal have indført — og kunne dokumentere, at de har indført — passende politikker og procedurer til at sikre, at de forstår arten af og kendetegnene, herunder omkostninger og risici ved investeringsservice og finansielle instrumenter, der vælges til deres kunder, herunder eventuelle bæredygtighedsfaktorer, og at de under hensyntagen til omkostninger og kompleksitet vurderer, hvorvidt tilsvarende investeringsservice eller finansielle instrumenter kan opfylde deres kundes profil."

d) Stk. 10 affattes således:

"10. Ved levering af investeringsservice i form af investeringsrådgivning eller porteføljepleje må et investeringsselskab ikke anbefale eller beslutte at handle, hvis ingen af servicerne eller instrumenterne er egnede kunden.

Et investeringsselskab må ikke anbefale finansielle instrumenter eller beslutte at handle med sådanne instrumenter som værende i overensstemmelse med en kundes eller potentiel kundes bæredygtighedspræferencer, hvis disse finansielle instrumenter ikke er i overensstemmelse med disse præferencer. Investeringselskabet skal forklare kunden eller den potentielle kunde årsagerne til, at de ikke gør det, og føre fortegnelser over disse årsager.

Hvis intet finansielt instrument er i overensstemmelse med kundens eller den potentielle kundes bæredygtighedspræferencer, og kunden beslutter at tilpasse sine bæredygtighedspræferencer, skal investeringsselskabet føre fortegnelser over kundens beslutning, herunder begrundelsen for denne beslutning."

e) Stk. 12, første afsnit, affattes således:

"12. Ved levering af investeringsrådgivning skal investeringsselskaber forelægge en rapport for detailkunden, der giver et overblik over den leverede rådgivning, og som forklarer, hvordan de leverede anbefalinger er egnede for detailkunden, herunder hvordan de svarer til kundens investeringsmål, vedkommendes personlige forhold set i lyset af den krævede investeringsperiode, kundens viden og erfaring, kundens risikovillighed, vedkommendes tabsevne og vedkommendes bæredygtighedspræferencer."

f) I stk. 13 tilføjes følgende som nyt afsnit:

"Kravene om overensstemmelse med kundernes eller de potentielle kunders bæredygtighedspræferencer, hvor det er relevant, ændrer ikke de betingelser, der er fastsat i første afsnit."

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den [**Publikationskontoret: Indsæt venligst en dato — 12 måneder efter offentliggørelsen i EUT**].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den 21.4.2021.

På Kommissionens vegne
Formand
Ursula VON DER LEYEN